

28-04-1988

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT

1040 BRUSSEL
Wetstraat 70
Tel. 02/230 89 45

[Redacted]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

19.122/11/PN

[Redacted]

In haar Verenigde Vergadering van 24 maart 1988 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) de klacht van 18.5. '87 onderzocht tegen de Dienst der inschrijvingen van de voertuigen bij het Bestuur van het Vervoer van het Ministerie van Verkeerswezen, wegens het feit dat Nederlands- en Franstalig personeel loketten voor personen moeten bedienen, ongeacht in welke landstaal deze laatsten zich uitdrukken. Volgens de klager worden aldus de taalrechten van deze ambtenaren geschonden en zouden Nederlandstalige en Franstalige loketten moeten ingericht worden met de inscripties "Vlaams Gewest/Brussel N" en "Région Wallonne/Bruxelles F."

Zij heeft kennis genomen van de door U op 14.8.1987 en 4.3.1988 aan haar toegezonden inlichtingen waaruit o.m. blijkt :

- dat de lokettendienst van deze Directie volgens een beurtrol elke dag door 4 opstellers (2 N en 2 F) verzekerd wordt, en dat deze dienst bestaat uit 13 opstellers, te weten 6 Franstaligen (5 statutaire ambtenaren en 1 tewerkgestelde werkloze) en 7 Nederlandstaligen (6 statutairen en 1 T.W.);
- dat, gelet op de grote toeloop van het publiek, de dienstverlening aan de loketten vier loketten vereist; dat voor iedere taalrol er 2 loketten beschikbaar zijn, en dat de bedienden die de lokettendienst verzekeren, indien nodig, steeds onderling op elkaar beroep kunnen doen of op hun dienstchef."

X

X

X

../..

De V.C.T. stelt vast dat de Dienst der inschrijvingen van de voertuigen een centrale dienst is. Bij toepassing van artikel 43, § 2, 3e lid van de op 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken (S.W.T.) behoren de ambtenaren van diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt tot één taalrol en mogen zij, de ambtenaren van de tweetalige kaders uitgezonderd, niet verplicht worden een andere taal te kennen of te spreken (zie het V.C.T.-advies nr. 16.143 van 14 november 1985 i.v.m. een dienstnota waarbij de D.O.S.Z. ambtshalve ambtenaren aanduidde die tweetalig moesten zijn).

Zij verwijst naar haar advies nr. 15.272/II/PN van 10 mei 1984 waarbij zij i.v.m. het taalgebruik der centrale diensten van het Bestuur der Postchecks bij hun contacten met het publiek heeft gesteld, dat deze loketten zo moeten ingericht zijn, dat het publiek gebruik kan maken van het Nederlands of van het Frans. Zij wees er op dat die verplichting echter niet, zoals in artikel 45 der S.W.I., uitdrukkelijk opgenomen is in de tekst van artikel 43, maar dat zij voortvloeit uit de taalregeling die geldt voor de centrale diensten.

Tevens merkt zij op dat zij in haar principe advies nr. 2260B van 28.10.1971 i.v.m. de taalkennis der personeelsleden, tewerkgesteld in de lokettenzaal van het Postcheckambt te Brussel, gesteld heeft dat : "ter zake uitsluitend volgende oplossingen met de geest en de letter van de wet overeenstemmen, te weten, ofwel afzonderlijke loketten oprichten voor het Nederlandstalig en het Franstalig publiek of aan elk loket 2 ambtenaren tewerkstellen, waarvan de ene tot de Nederlandse en de andere tot de Franse taalrol behoort, ofwel feitelijk tweetalige ambtenaren tewerkstellen, wanneer dezen hiermee instemmen en zonder dat er enige rechtstreekse of onrechtstreekse druk op hen wordt uitgeoefend. Zij meende dat de keuze uit die oplossingen een kwestie van interne organisatie was, waarover zij geen oordeel kon vellen van het ogenblik af dat de dienst zo georganiseerd werd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans kon te woord gestaan worden.

X

X X

De Vaste Commissie voor laaltoezicht adviseert derhalve dat de klacht ontvankelijk doch niet gegrond is. De keuze van de wijze waarop er loketten specifiek voor Nederlandstalige of Franstalige particulieren worden ingericht behoort toe aan de bevoegde Minister voor zover hij de dienst zo organiseert dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans kan te woord gestaan worden, zoals vereist door artikel 41, § 1 der S.W.T.

.../..

De Vaste Commissie voor taaltoezicht benadrukt het feit dat de ambtenaren der centrale diensten niet verplicht kunnen worden systematisch of tegen hun wil particulieren te woord te staan in een taal die niet deze is van hun taalrol.

Dit advies wordt aan de klager toegezonden.

[REDACTED]

